

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Aetate, Qualitate, & ordine præficiendorum. Titulus XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

Requiritur tamen, 1. Vt Episcopus nō loco tantū, sed simul loco & dignitati renunciauerit. 2. Vt non minores; qui etiam à non Episcopo conferri possunt; sed maiores & sacros ordines contulerit. 3. Quòd ordinatus sciuerit Episcopum renuciāsse, aliàs si ignorāffet, cū culpabilis non sit, ei per dispensationem succurritur. Idem obseruatur, si ab Episcopo excommunicato ordines, à sciente, vel ignorante suscipiantur, c. 1. & c. 2. extr. eod. c. gratia, 1. quæst. 1. & c. statui-mus decretum.

DE ÆTATE, QUALITATE,
& ordine præficiendorum.

Titulus XIII.

Continuatio.

INter Ecclesiasticas personas, quidam simplici nomine clerici, qui in octo, vel nouem classes distincti sunt, dicuntur: quidam prælati, magna potestate & reuerenda dignitatis præminencia excellentes. & sub his alij Ecclesiasticorū munium functioni addicti, in quorum promotione certa ætas, vitæ & doctrinæ integritas, & ordo requiruntur, esse censentur.

Quæ ætas requiratur, vt quis muneri alicui præfici possit?

Primò: minor 30. annorū ad Episcopatus dignitatem non ascendit. In dignitatibus autem inferioribus, & beneficijs, curam animarum habentibus, ætas 25. annorum determinata est, in qua sufficit, si vltimus annus cœptus sit, c. cū in curis

in cunctis, §. inferiora, extr. de electio. quod si curâ animarum solutum sit beneficium, regiminis tamen alicuius onus sentiat, 14. annus sufficiat: sed nullo dato regiminis onere, vel titulo, septem annorum ætas, dum nullum cõsiliij maturitatem eiusmodi beneficiũ desideret, promouendum idoneum facit, Abb. c. super inordinata, col. fin. extr. de præbend. Abbas quidem, 25. anno, Abbatissa, vel Priorissa 30. promoueri possunt: sed Prior, qui vel Collegio præsit, vel curam habeat animarum per se illam exercens anno pariter 25. sin curam animarum per se non exercent anno 20. At si neque Collegium, neque animarũ curam talis Prior habiturus sit, anno 14. esse concedetur, Abb. c. si super ordinata. Tamen in dignitatibus, personatibus, alijsq; beneficijs, quæ curam animarũ non habent, non tantum à Papa, verum etiam ab Episcopo, circa ætatem dispensatur, c. vnico, permittimus, eod. in 6. c. cum nobis, §. fin. & c. innotuit, extr. de elect. c. 1. 2. 3. 4. ext. de translat. Episcop. c. quod translationem, extr. de offic. legat.

Qualitas præficiendorum circa quæ consideretur?

Secundò: cum ad dignitates non admittatur, vel præficiatur quis munijs Ecclesiasticis, nisi in ordinibus constitutus. Non debet, exemplo ordinandi, præficiendus vitio animi, corporis, vel vitio originis, vel natalium, laborare, & diffamatus esse, vel seruituti, coercitioni fori secularis, vel administrationi aliorum negotiorum obstrictus, sed omnibus virtutibus præditus, &

ab omni suspitione sceleris immunis esse, secundum traditionem Pauli Apostoli, ad Timoth. 1. cap. 3. asserentis: Oportet Episcopum irreprehensibilem esse, vnius vxoris virum, sobrium: prudentem, pudicum, ornatum, hospitem, doctorem, non vinolentum, non percussorem: sed modestum, non litigiosum, non cupidum, suę domui benè propositum, non neophytum. Quę omnia fusè explicantur in Gratiani Decreto, à 23. distinctione vsque in finem 100. distinctionis. Et specialitè exprimuntur in c. his igitur, dist. 23. & c. qui Episcopus, dist. 23. Quibus locis, qualis præficiendorum, clericorum conuersatio esse debeat, latissimè disseritur.

Potissimùm autem præficiendorum qualitas circa commemoratas virtutes attenditur: quibus non tantùm crimina, quibus animus deprauatur, verùm etiam inscitia, mali mores, & crassa rusticitas aduersantur. Ob quæ, non tantùm ad præfecturas non admittuntur: sed etiam promoti deponuntur. Vnde Episcopus Calinensis, qui confessus est, se nūquam Grammaticam didicisse, vel legisse Donatum, ab Honorio III. Pontifice deponitur est. Ratio huius est in c. quāuis, extr. eod. Quia contra Deum & Canonicas sanctiones est, tantum in Episcopo tolerare defectum. Alia ratio est in c. indecorum, extr. eod. Indecorū est, vt hi debeant Ecclesias regere, qui non nouerunt gubernare seipfos: cū ad Ecclesiarum regimen tales personæ sint admittendæ, quæ discretionem, prudentiam, & doctrinæ præstantia præmineant, & morum fulgeant honestate, d. c. indecorum, extr. eod.

Præ-

*Præficiendus in quibus Ordinibus de-
beat esse constitutus?*

In admiffione clericorum ad præfecturas & dignitates, Ordinis etiam habetur ratio, fcilicet, vt præficiendus in facris Ordinibus, & ad minimum, in inferiori fit cõstitutus. Quoniam Subdiaconus absque dispensatione in Episcopum eligitur, c. à multis, extr. eod. Tametsi ad regimen parochialis Ecclesiæ, is, qui nõdum est in facris: sicuti monachus in minoribus Ordinibus in Abbatem, instante necessitatis articulo, dispensatiuè possit assumi, c. præterea, & c. tuã in domino, extr. eod.

AXIOMATA ET SENTENTIAE.

Exigente necessitate & vtilitate, potest Episcopus clericos ad suscipiendos Ordines cogere, c. quæris, extr. eod.

Qui reputatus est dignus ad vnum ordinem vel honorem, non debet indignus ad alium reputari, c. gesta, dist. 74. c. Christus, quæst. 1.

Sanctius est, paucos bonos, quàm multos malos habere ministros, c. cum sit ars, extr. eod.

Delictum personæ nõ debet in damnum Ecclesiæ redundare, c. si Episcopum, 16. quæst. 6.

In ambiguis rebus non debet esse absolutum iudicium, c. habuisse, dist. 33.

Ordinatus ad sacros sine titulo, ab Ordinatore iustè petit beneficium, c. accepimus, extr. eod.

Necessitati & vtilitati Ecclesiæ omnibus modis succurrendum est, c. quæris, extr. eod.